

Так, друже чи подруго! Ця стаття – про вибори. Розуміємо, що задовбало – агітації зараз і без того вистачає. Та й не хочеш ти бути частиною цього бруду, правда ж? Але прикрість в тому, що чим більше ти втікаєш від бруду, тим бруднішим стає світ. Більше того – насправді ти є безпосередньо відповідальним за цей бедлам. Бо в країні, де найактивніший виборець – жебрак-пенсіонер, хіба може бути інакше?.. Ні-ні, ми не пропонуємо тобі вступати в якусь партію чи підтримати когось із кандидатів на президентських виборах. Ми лише спробуємо зараз довести те, що поки здається тобі фантастичним. А саме, банальну істину – щоб змінити світ на краще, достатньо лише твоєї волі. Беруть сумніви? Читай давай! Як відомо, більшість людей не вірять політикам. Сам розумієш – ті обіцяють, і нічого, або майже нічого, не роблять. Парадокс! Бо на кожних виборах ми знову обираємо тих самих. І влада фактично не змінюється. Маємо замкнуте коло. І постає питання – як розірвати це коло? По-перше, варто згадати, що переважно ми обираємо не "за красиві очі", а за конкретні обіцянки. Якщо, звісно, ти не ставишся до них, як до домашніх тварин, в яких найголовніше – зовнішній вигляд та лагідний норов :) Так от, чи багато хто пам'ятає, що саме на минулих виборах обіцяли нам ті, кому ми довірилися? "Навіщо?" – спитаєш ти. – "Навіть якщо запам'ятаю – я ж зовсім нічого не вирішую!" І будеш правий, але в іншому. Люди дійсно звикли, що вирішують за них. Нами маніпулюють, крутять, а ми... насправді тішимося. Тішимося, що втекли від відповідальності. "Це все влада коїть, а моя хата з краю. Я невинний," – каже утікач. І, дійсно, вина частково не на тобі. Бо думка про те, що народ несилий щось змінити, – це не твоя особиста думка. Вона чужа, навмисно нав'язана. Її авторство належить владі, проте мешкає вона в твоїй голові, в головах твоїх батьків і друзів, в головах народу, народів. Таким чином, банальна містифікація перетворює представників влади в твоїх очах на божків. Ти ж перетворюєшся на раба, слухняну худобу, бидло. Бо забуваєш, що кожен депутат чи президент насправді – не більше ніж... працівник, якого ти наймаєш виконувати конкретну роботу.

Що? Не звик міркувати таким чином? А ти спробуй. Зокрема, функція Верховної Ради – створювати закони, що будуть зручні для всіх нас. І за цю роботу ти, твої родичі, друзі й знайомі відраховують депутатам гроші у вигляді податків з кожної зарплати та кожного придбаного на території країни продукту. Простий приклад: якщо тобі треба зробити ремонт у квартирі, ти ж наймаєш слюсаря, електрика та сантехніка? Причому наймаєш найкращих? Так от, вони – твої обранці, так само, як і депутати.

А їхні обіцянки – це не більше ніж реклама цих послуг. Невиконані ж зобов'язання, таким чином – обман споживачів цих послуг. А що зазвичай роблять, якщо найманий працівник не виконує справу як слід? Звісно! Звільняють і більше ніколи не долучають до важливої роботи.

Правда ж, проста логіка? Проте владі не вигідно, щоб ти усвідомлював ці банальні істини, щоб ти пам'ятав, що єдиним джерелом влади в країні є народ. Тому політики постійно зомбують нас через екрани телевізорів та шпальти газет. Зомбують через власних агітаторів, за допомогою хитрих психологічних прийомів та, звісно, спокусливих обіцянок. А ми піддаємося. І найстрашніше – ми самі у цьому винні. Винні ще й тому, що приказку "Народ отримує ту владу, на яку заслуговує", – розуміємо зовсім невірно. Істина ця, безперечно, правдива. Та вона не означає, що ми змушені мовчки чекати наступних

виборів, якщо більшість з нас помилилась з обранцем. Вибори – не лотерея, а поганий сантехнік має бути безробітним сантехніком. Тому в тебе є повне право нагадувати політикам про їхні передвиборчі зобов'язання, змушувати їх виконувати ці обіцянки, добиватися "імпічменту" для кожного з кепських слуг народу і, звісно, не обирати їх наступного разу. "Це все – теорія", – скажеш ти. Стривай-но, друже! Можливо, ти просто мало знаєш про практику?

Тоді читай про перемоги громадськості на сайтах "Нового Громадянина" (<http://newcitizen.org.ua>), та "МОЛОДІЖНОЇ ВАРТИ" (<http://mvarta.org.ua>)

). І ми даємо ці посилання не для того, щоб ти приєднався до кампаній чи став їх шанувальником. Роби як знаєш. На щастя, є вже далеко не єдиний приклад перемог свідомих людей та неприпартійних громадських організацій над свавіллям влади в цій країні. Просто... забори собі наш досвід. Повір – знадобиться. Бери, він тепер цілком твій. Бо ти, як і ми, є частиною цього народу. Бо ти, як і ми, відповідальний за нього. Бо ми хочемо навчити тебе перемагати навіть найдрібнішу несправедливість. Ми хочемо, аби гасло "Як не я, то хто?" стало нашим спільним життєвим кредо.

Чому ми можемо тебе навчити? Завдяки "МОЛОДІЖНІЙ ВАРТІ", під час останніх виборів до українського парламенту, політики вперше зобов'язалися перед молоддю робити для неї конкретні речі. За участю "МОЛОДІЖНОЇ ВАРТИ" була скасована законодавча ініціатива щодо введення примусових відпрацювань випускників вищих навчальних закладів, скасовані ініціативи щодо розширення кількості платних послуг у навчальних закладах, а також скасоване скорочення держзамовлення на підготовку спеціалістів, магістрів та докторантів. І, головне, через "МОЛОДІЖНУ ВАРТУ" місцеві та народні обранці починають потроху виконувати свої обіцянки.

Хочеш знати більше? Читайте давай!

Завантажити аналіз політичних позицій кандидатів у президенти України на виборах 2010 року, здійснений Українським незалежним центром політичних досліджень (організацією-учасницею кампанії "Новий Громадянин") можна тут – <http://www.slideshare.net/newcitizenua>

Завантажити аналіз зареєстрованих у ЦВК передвиборчих обіцянок Юлії Тимошенко та Віктора Януковича на предмет зобов'язань перед молоддю, та аналіз виконання даних молоді передвиборчих обіцянок Партії Регіонів та Блоку Юлії Тимошенко можна тут – <http://gazeta.univ.kiev.ua/?act=view&id=2643>

. Аналіз здійснено в рамках кампанії "МОЛОДІЖНА ВАРТА: молодь за вами спостерігає!"

*Олена Літвішко та Михайло Лебедь,
активісти громадянських кампаній
"Новий Громадянин" та "МОЛОДІЖНА ВАРТА"*